

Utorak, 17.05.2011.g.

Danas u sportskim novinama pročitam o smrti nekog kenijskog atletičara koji je bio olimpijski pobjednik na zadnjoj Olimpijadi u maratonu. Bacio se ili je pao sa balkona. I novinarka na kraju teksta prokomentira da što je život, danas si olimpijski pobjednik a sutra te nema.

KOJE LI ISTINE. DA LI SMO JE SVI MI SVJESNI?

I stalno se i ja u svojem životu susrećem sa smrću dragih mi osoba kao i sa stalnim vijestima o smrti na tisuće i tisuće ljudi po svijetu. DA LI SU ONI BILI SPREMNI UMRIJETI I O ĆEMU SU RAZMIŠLJALI

PRIJE SVOJE  
SMRTI?  
KOLIKO  
SU  
MISLILI  
DA  
ĆE  
ŽIVJETI?

KAKO SE TO MI PRIPREMAMO ZA SMRT?

Često znam slušati rasprave o tome gdje će netko biti pokopan, kako će mu izgledati grob, tko je dužan snositi troškove, itd. Neki od ljudi za svojega života učine sve pripreme za to. Kupe grobnicu, uredi ju, čak ispišu na spomenicima i svoja imena i godine rođenja, pa čak stave i svoje slike.

Sasvim suprotno razmišljao je moj pokojni otac ( **O BOŽE, KAKO MI NEKAD ZNAJU NEDOS  
TAJATI  
ONI  
SATI  
RAGOVORA  
ŠTO  
IH  
S  
NJIM  
NISAM  
NIKAD  
VODIO!**).

On je za svojeg života uvijek govorio da si on neće nikakve grobnice kupovati. A da ga, kada umre, neka pokopamo pod trs u dvorištu kuće. I to je govorio malo u šali a više što do toga gdje će i kako biti pokopan nije mario.

PO  
NJEGOVOM,  
TO  
JE

TREBALA  
BITI  
BRIGA  
NJEGOVE  
DJECE.

I  
ovako  
i  
onako,  
sve  
što  
će  
iza  
njega  
ostati,  
pripast će njegovoj djeci, pa bi se i ona onda trebala pobrinuti za njegov dostojni pokop.

Tako se i dogodilo. Kako je umro od srčane kapi, grobnice nije imao, pa smo sve to riješili poslije njegove smrti. NIŠTA NIJE ON BRINUO ŠTO ĆE I KAKO BITI POSLIJE NJEGOVE SMRTI.

No, iako mi je simpatično i blisko njegovo razmišljanje, mislim da nije bio sasvim u pravu. I to ne radi toga što mislim da si je trebao pripremiti grobnicu gdje ćemo ga pokopati NEGO ZATO ŠTO  
O  
E  
NA  
DRUGI  
NAČIN  
NIJE  
PRIPREMIO  
ZA  
SVOJU  
SMRT.  
I  
ZA  
ONO  
ŠTO

SLIJEDI  
IZA  
NJEGOVE  
SMRTI.  
I  
TO  
NE  
OVDJE  
NA  
ZEMLJI,  
NEGO  
GORE  
NA  
NEBU.

BIO JE VELIKI GRJEŠNIK, PUNO JE PIO U ZADNJIM GODINAMA ŽIVOTA, PUNO JE PSO  
VAO.

Nisam baš u zadnjim danima bio s njim da bih mogao reći da li je smrt predosjetio i da li se  
pokušao

POMIRITI

S

BOGOM.

Koliko znam, na SUSRET

S

GOSPODINOM

OTIŠAO

JE

BEZ

ISPOVIJEDI,

KAJANJA

I

OPROŠTENJA

GRIJEHA

OD

SVEĆENIKA.

KAKO  
JE  
PROŠAO  
KOD  
GOSPODINA,  
NE  
ZNAM.  
OSJEĆAM,  
U  
SVOJIM  
MOLITVAMA  
ZA  
NJEGA,  
DA  
JE,  
U  
TOM  
SUSRETU  
S  
GOSPODINOM,  
PRIHVATIO  
NJEGA  
ZA  
SPASITELJA  
TE  
MU  
JE  
GOSPODIN  
PO  
SVOJEM  
MILOSRĐU  
OPROSTIO  
SVE  
GRIJEHE  
ALI  
MORA  
SADA  
U  
ČISTILIŠTU  
DATI  
VREMENSKU  
ZADOVOLJŠTINU  
ZA  
NJIH.

Moj tata nije iskoristio priliku koju Gospodin daje svima nama u našem zemaljskom životu. DA  
SE  
PRIPREMIMO  
ZA  
VJEČNI  
ŽIVOT.  
DA  
SVOJIM  
ŽIVOTOM  
U  
GOSPODINU  
ZASLUŽIMO  
NJEGOVO  
KRALJEVSTVO.

I dragi naš župnik se u nedjelju na misi zapitao da gdje su ti silni katolici koji su se u zadnjem popisu stanovništva tako izjasnili? **98%**. Zašto ih nema na mise? Da li su spremni za susret sa Gospodinom koji ih u slijedećem trenutku može pozvati k sebi?

I DA. MNOGI OD NJIH MISLE DA SU SE PRIPREMILI ZA SVOJU SMRT. NAPRAVILI SU SI GROBNICE,  
OSIGURALI

SU  
NOVCE  
ZA  
SPROVOD,  
ZA  
KARMINE.

O DRAGI LJUDI! NIŠTA VAM OD TOGA NEĆE TREBATI NA ONOM SVIJETU. I AKO BAŠ H  
OĆETE  
DA  
O  
VAMA  
OSTANU  
LIJEPA  
SJEĆANJA,  
NEMOJTE  
SI  
PRAVITI  
VELEBNE  
GROBNICE.  
NEĆE  
VAS  
PO  
TOME  
PAMTITI.  
I  
NEĆE  
VAM  
BITI  
"LAKA  
OVA  
HRVATSKA  
ZEMLJA"  
ZATO  
ŠTO

ĆE  
SPROVOD  
BITI  
VELIK,  
PUNO  
VIJENACA.  
TO  
SE  
NE  
NOSI  
KOD  
GOSPODINA.

SVE ĆE TO OSTATI OVDJE NA ZEMLJI DA PROPADNE. ALI, NEŠTO MOŽETE NOSITI PR  
ED  
GOSPODINA.  
O,  
ITEKAKO!  
NEŠTO  
ŠTO  
JE  
JAKO  
VAŽNO  
I  
MILO  
NAŠEM  
GOSPODINU.  
NEŠTO  
PO  
ČEMU  
ĆETE  
SE  
SPASITI  
I  
ZASLUŽITI

VJEČNI  
ŽIVOT.

MOŽETE PONIJETI SOBOM I DONIJETI PRED GOSPODINA SVOJA DOBRA DJELA, SVO  
JE  
ONIZNOSTI,  
SVOJE  
SLUŽENJE  
DRUGIMA,  
SVOJE  
MOLITVE,  
SVOJA  
OPRAŠTANJA,  
SVOJU  
LJUBAV  
KOJU  
STE  
DAVALI  
SVIMA  
OKO  
SEBE  
ZA  
VRIJEME  
OVOZEMALJSKOG  
ŽIVOTA.  
O,  
POGOTOVO  
SVOJU  
LJUBAV  
PREMA  
DRUGIMA  
.  
TO  
NAM  
GOSPODIN

DOPUŠTA  
DA  
DONSEMO  
PRED  
NJEGA.  
JER  
PO  
TOJ  
LJUBAVI  
I  
PO  
SVOJEM  
MILOSRĐU  
ON  
ĆE  
NAM  
OPROSTITI  
SVE  
GRIJEHE.

A baš su nekako sjetno zvučale riječi jedne drage osobe, koja je već sve pripremila za svoju smrt, DA SE NADA DA ĆE NETKO, PO NJEZINOJ SMRTI, ZAPALITI SVIJEĆU NA TOJ NJEZINOJ PREKRASNOJ GROBNICI I DONIJETI NEKO CVIJEĆE.

DA, TKO ĆE OBILAZITI TE VELEBNE GROBNICE? Trebali bi svi oni kojima su pokojnici dali svoju ljubav, svoju nesebičnu pomoć, svoje dragocjeno vrijeme, svoj život.

A DA LI SMO SE SVI MI ZAPITALI KOME SMO MI TO SVE DAVALI SVOJU NESEBIČNU LJUBAV,  
SVOJE  
DRAGOCJENO  
VRIJEME,  
KOME  
SMO  
TO  
MI  
NESEBIČNO  
SLUŽILI?  
DA,  
MOŽDA  
SVOJOJ  
DJECI.  
DOBRO,  
PA  
ZAŠTO  
ONDA  
GRADIMO  
I  
TROŠIMO  
NOVAC  
NA  
TE  
SKUPE

GROBNICE,  
DA  
NAS  
POSJETE  
NAŠA  
DJECA?  
PA  
ONI  
ĆE  
OVAKO  
I  
ONAKO  
DOĆI  
ILI  
NEĆE  
DOĆI.  
KAKO  
TKO.  
A  
ONI  
DRUGI,  
KOLIKO  
SMO  
IMA  
DALI.

**Zato bi se svi mi morali zapitati DA ŠTO BI NAM TREBALO BITI VAŽNO KADA UMREMO**  
**?** **Kada**

**razmišljamo o svojoj smrti i onome poslije nje,**  
**ne bi nam trebalo biti važno kako će izgledati naša grobnica, gdje ćemo biti pokopani,**  
**koliko će biti vijenaca na grobu, da li će biti novaca za karmine.**

**NE.**  
**TREBALI**  
**BI**  
**SE**

JAKO  
ZAMISLITI  
KAKO  
ĆEMO  
PRED  
GOSPODINA.  
I  
DA  
LI  
JOŠ,  
ZA  
SVOJEG  
OVOZEMALJSKOG  
ŽIVOTA,  
MOŽEMO  
UČINITI  
NEKO  
DJELO  
MILOSRĀDA,  
NESEBIĀNE  
LJUBAVI  
I  
SLUŹENJA  
I  
POMOĆI  
DRUGIMA.  
DA  
LI  
MOŽEMO  
JOŠ  
ZA  
NEKOGA  
PRIKAZATI  
MISU  
ILI  
IZREĆI  
MOLITVU.  
TO  
BI  
NAM  
TREBALO  
BITI  
VAŹNO.

I mnogi su osuđivali mojeg oca koji si nije pripremio grobnicu za svoju smrt te je svoj pokop ostavio na teret svojoj obitelji. Ne sjećam se da li sam ga i ja osuđivao u onom trenutku jer je sve palo meni na teret. Mislim da nisam ni onda a ni danas. ONO ŠTO MI JE KRIVO JE TO ŠTO  
O  
ZNAM  
DA  
SE  
MOJ  
OTAC  
NIJE  
PRIPREMIO  
ZA  
SUSRET  
S  
GOSPODINOM ONAKO  
KAKO  
JE  
MOGAO.  
SADA  
MU  
JA  
SA  
SVOJIM  
MOLITVAMA  
I  
PRIKAZANIM  
MISAMA  
NASTOJIM  
OLAKŠATI  
NJEGOVE  
ČISTILIŠNE  
MUKE.

**O GOSPODINE MOJ, SMILUJ SE MOJEM TATI! A POSEBNO SE GOSPODINE SMILUJ ON  
IMA  
KOJI  
ĆE  
DOĆI  
DO  
TEBE  
NESPREMNI,  
KOJI  
ĆE  
SVE  
ONO  
ŠTO  
SU  
U  
ŽIVOTU  
STEKLI  
OSTAVITI  
NA  
ZEMLJI  
A  
PRED  
TEBE  
ĆE  
DONIJETI  
MALO  
ILI  
NIŠTA  
OD  
ONOGA  
ŠTO  
BI  
IM  
KOD  
TEBE  
MOGLO  
POMOĆI.**

TI SI GOSPODINE BOG MILOSRĐA. SMILUJ SE SVIMA KOJI PRED TEBE DOĐU I PRIHVA  
TE  
ZA  
SVOJEG  
SPASITELJA! TE

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.